

Felcsúti Hírlap

2025. december, XIV. évf., 12. szám (160.)

Messzi földről
„Hi-hi-hi, jaj, de jó!”

Szent Miklós nyomában a bölcsiben és az oviban

Hógömb

Bencze Anita
és a karácsonyi csodák

Advent

Több mint 800 éves hagyomány
éledt újjá Felcsúton

Valcer

Szalagtűző ünnepség
a Letenyeyben

Decemberi tartalom

4

Advent

Több mint 800 éves hagyomány éledt újjá Felcsúton

8

Messzi földről

Szent Miklós nyomában
a bölcsiben és az oviban

12

Száncsengő

Játék, tánc, kacagás,
avagy az Endreszben járt a Mikulás

16

Ünnep

Így mikulásoztak
a Gyöngyvirág Nyugdíjasklubban

18

Valcer

Szalagtűző ünnepség a Letenyeyben

22

Várakozás

Élő adventi kalendáriummá változott
a település

24

Hógömb

Bencze Anita és a karácsonyi csodák

28

Mesesarok

Karácsonyi halászléfőzés

30

Konyha

Pesztós-parmezános
karácsonyfa

31

Kert

Tél

32

Harangszó

Közeleg a szenteste
Szívátültetés

34

Mozaik

BOLDOG karácsonyt!

Lapunk írásaival, képeivel, gondolataival kívánunk
áldott, békés, szép ünnepet
a Felcsúti Hírlap minden kedves Olvasójának!

Felcsút Községi Önkormányzat

Advent A mi betlehemünk

Több mint 800 éves hagyomány éledt újjá Felcsúton

koszorú négy gyertyája szimbolikus, Jézus Krisztus négyféle eljövételére emlékeztet – teszi hozzá Hős Csaba református lelkész. – Az Úr a világra született Betlehemben, de eljön a halálunk óráján és a világekorszak végén is, sőt, nap mint nap közeledik hozzánk, s életünkben először vagy sokadikára megnyitja szívünket a szeretet előtt. Kívánom, hogy olyan karácsonyunk legyen, amikor összeérhet a szívünk, s befogadhatjuk Jézust, mert általa lehet boldog az életünk.” „Adventi hírnök, friss fenyőág, lobog az első gyertyaláng. Karácsonyt várva lázban a föld, isteni gyermeket köszönt. Ujjong a szívünk, dalra gyúl, nincs már messze az Úr” – énekeljük harsonaszó kíséretében.

Majd feltárl felcsúti betleheme. Kicsik és nagyok megilletődve pillantanak be az emberiség történetének legszebb jelenetébe, s ámuldozva szemlélik a kis Jézus születésének barlangját megidéző aklot, benne a Szent Családot, valamint a Kisded előtt hódoló napkeleti bölcseket és pásztorokat megformázó élethű bábukat. Csodaszép betlehemünk Csepeli Árpád kezdeményezésére sokak összefogásával kelt életre. Az istálló Varga Sándor munkája, a megépítéséhez szükséges faanyagot Csizmadia Róbert, a húsz bála szalmát pedig Fridman Tamás biztosította, a fényeket a BALU-VILL 2003 Bt. szerelte, a kirakati babákat a Figura Dekor készítette, a bölcsek ruháit Vörös Tibor és felesége, iskolánk igazgatója, Vörösné Székely Henriett varrta, míg Mária és József, illetve a pásztorok öltözéke a Szerencsés nővérek alkotása. Az adventi gyertyagyújtással egybekötött találkozás katolikus és református egyházaink együttműködésének köszönhetően valósult meg, a szeretetvendégség során kínált süteményeket pedig a Gyöngyvirág Nyugdíjasklub tagjainak és a megannyi háziasszonynak hála majszolhattuk. „Az, hogy mintegy kétszázan ellátogattak az összejövetelre, azt üzeni számunkra, hogy az emberek vágnak a találkozásra, a kapcsolódásra, különösen advent idején – mondták a szervezők. – Szerettük volna, ha megvalósul egy program, amely felekezeten felül a közösséget építi, s szerettük volna a betlehemállítás több évszázados hagyományát újjáéleszteni, arra hívni az embereket, hogy ünnepeljünk úgy, ahogy nagyapáink-nagyanyáink ünnepeltek: összejöttek, énekeltek, beszélgettek.”

Felcsúti életrajzi betleheme a karácsonyi ünnepkörben (egészen vízkeresztig, avagy január 6-áig) éjjel-nappal látogatható.

Nagy Enikő, fotó: Tóth P. Flóra

„**Ó** emberek, gondoljatok ma rá, / Ki Betlehemben született ez este, / A jászol almán, kis hajléktalan, / Szelíd barmok közt, édes bambino, / Két csordapásztoroknak éneke / Köszöntött angyaloknak énekével” – Juhász Gyula sorai juthatnak eszünkbe, miközben a csillag fényében, a napkeleti bölcsek és az egyszerű pásztorok társaságában a jászolban fekvő Kisdedet csodáljuk. Kíváncsian, csendesen, egymás után lépünk oda a Szent Családhoz. Mindnyájunkat megigéz a jelenet szépsége. Több mint nyolcszáz éves hagyományt továbbörökítve betlehemet állított közösségünk. A kis Jézus születésének bibliai történetét ábrázoló, igazi összefogással készült életrajzi nagyságú, valóság-hű installáció a Kertészeti Áruháza udvarán kapott helyet. Legelső látogatói az ünnepi időszak előestéjén ökumenikus adventi gyertyagyújtásra és szeretetvendégségre gyűltek össze.

Az első betlehem

Az itáliai Greccio mellett remeteségben élő Szent Ferenc 1223 karácsonya előtt megkérte János nevű gazdag, ám rendkívül szerény és imádságos életet élő barátját, hogy rendezzen be a településen egy barlangot, állítson egy jászlat, hozzon szalmát, szamarat és ökröt, s hívja oda a pásztorokat – élő alakokkal elevenítsék fel Jézus születésének szent történetét. A messze földről érkező zarándokok egyike Ferenc gyönyörű beszéde után azt észlelte, hogy a jászolba fektetett baba megelevenedik, az istengyermek valóban ott van az imádkozó sokaság között. A betlehem-állítás szokása azóta világszerte része a templomok és a köztérek karácsonyi programjainak.

Messzi földről „Hi-hi-hi, jaj, de jó!”

Szent Miklós nyomában a bölcsiben és az oviban

„H egyen-völgyön mély a hó, lassan lépked Télapó. Ősz szakállán dér rezeg, messzi földről érkezett. Kampós botja imbolyog, puttyában mit hozott? Mindenféle földi jót: dundi diót,ogyorót. Lassan lépked, mély a hó, siess jobban, Télapó!” – sürgetik rég nem látott kedves ismerősüket a gyerekek, majd a legszemfülesebb, aki először pillantja meg az ajtórezen bekukucskáló vendéget, örömeben felkiált: „Itt van, megjött már, itt a Mikulás!” A Kastély Óvoda és Bölcsőde csöppsegeinek izgatott várakozásába pillanthatunk bele.

„Rénszarvas repítette szánommal a messzi Lappföldről sok szép ajándékot hoztam nektek” – fordul oda az őt dallal fogadó bölcsiszekhez a „nagy szakállú”, s puttyából máris igazi kincsek kerülnek elő. „Köszönjük, Mikulás, gyere el hozzánk máskor is!” – invitálja újdonsült cimboráját a kis Levente, miközben a megannyi finomságot rejtő csomagját szorongatja. Miután a bölcsőde összes csoportját bejárta, a Mikulás tovább lépdel az óvodába. „Hoztál nekünk ajándékot?” – érdeklődnek a Katica csoportban. „Jók voltunk” – teszik is hozzá gyorsan. A kis Lili megjegyzi: „Képzeld, én még rajzoltam is neked!” Minthogy a kis „katicák” is temérdek nyalánkságot és játékot kapnak, a „Hull a pelyhes fehér hó...” kezdetű „mikulászlágerrel” és finom linzerrel hálálják meg a Mikulás nagyvonalúságát.

A Teknős csoportban csak úgy záporoznak a kérdések, a Mikulás alig győzi megválaszolni őket. „Hol a szarvasod? Odakint hagyta? Mi rejt a nagy zsákod? Tavaly játékot is hoztál, emlékszel?” – Soma érdeklődése kiapadhatatlan. „Mi a neve az anyukádnak?” – újabb kérdésével a Mikulást még zavarba is hozza. „Ember, ember, december, hideg, morcos medve. Sűrű havat szítva kiült a hegyekbe. Ha-ha-ha-havazik, he-he-he-hetekig, hu-hu-hu-hull a hó, hi-hi-hi, jaj, de jó” – ebben a csoportban még táncol is készültek.

„Azt hallottam, hogy néha kicsit rendetlenek vagytok...” – puhatolozik a Süni csoportban a Télapó. „Neeem!” – értetlenkednek a gyerekek. „Bátran lehetünk őszinték a Mikulással, hiszen jól ismer bennünket” – bátorítja Szilvi néni a kis „süniket”, akiket szintén számtalan kérdés foglalkoztat. „Repülővel jöttél? A szakállad miatt vagy ilyen öreg? Honnan ismered a gyerekeket?” – kíváncsiskodnak, s megállapítják: „Már jó rég találkoztunk veled, jöhetnél gyakrabban is!” Dalik hallatán a Mikulás megdicséri őket: „Nagyon szépen énekeltek.” „Köszönjük szépen!” – értékeli az „öreg” kedvességét Lajoska, odasúgva a mellette ülő gyerkőcnek: „Ez a Mikulás nagyon szép, ugye?” „Ulala!” – lelkesednek aztán a gyerekek a puttyban megbújó meglepetések láttán.

„Ti vagytok azok, akik jövőre már iskolába mentek, igaz?” – kérdi a Mikulás a Maci csoportban. „Igeen!” – harsogják büszkén a gyerekek, s így énekelnek a messzi földről jött látogatónak: „Hullik a völgyben a pelyhe a hónak, siklik a dombon az ősz Mikulás. Sok kicsi kérdezi, mit hoz a jónak, lesz-e a zsákban a sok mazsolás.” Van ám a zsákban megannyi édesség és játék is, a gyerekek nem győznek ámuldozni kedvenc vendégük jóságán: „Azt a mindent, jó, hogy jöttél, Mikulás!” Így ünnepelték hát a felcsúti gyerekek Szent Miklós püspök emléknáját.

Nagy Enikő, fotó: Tóth P. Flóra

„És be is mehetsz – vár az ünnep, és minden zárt ajtót kitar. A fa alatt angyalok ülnek – az ünnep azé, aki vár” – hívogattak Szabó T. Anna sorai az Endresz György Általános Iskola hirdetőfalán. Összeállításunknak köszönhetően kicsik és nagyok grandiózus mikulásünnepébe kapcsolódhatunk be.

Száncsengő Azé, aki vár

Játék, tánc, kacagás, avagy az Endreszben járt a Mikulás

Ünnepi díszbe öltözött az Endresz György Általános Iskola közösségi tere és minden tanterme, ahol a tanárok Szent Miklós napján megannyi kalanddal várták a gyerekeket. Napközi helyett elsőként az alsósok köszönthették a Mikulást, de még mielőtt személyesen is találkozhattak volna a „nagy szakállúval”, a manóinak segídezhetek: kreatív kézműves technikákkal hóembert és mikulást készíthettek, fejtörők során mutathatták meg tudásukat, a szabadulósobában a bajba jutott manók kiszabadításán fáradozhattak, az akadálypályán az ügyességükre volt szükségük, a Just Dance nevű játékban pedig a legismeretebb ünnepi slágerekre táncoló figurák koreográfiáját utánozhatták – a buli az aulában folytatódott, ahol egyszeriben megjelent a Mikulás, aki szaloncukorral kedveskedett az őt sikítva fogadó gyerekeknek.

A kicsik után a nagyok kerültek sorra. A tornateremben különféle játékos feladatok várták a felsősöket: utazhattak a Mikulás rénszarvas repítette legendás szánján, segíthettek a Téliapónak a hatalmas puttonyába pakolni a jó gyerekeknek szánt meglepetéseket, de az elkőborolt, pimasz szarvasok felkutatásában vagy éppen az ajándékok megfelelő helyre juttatásában is a segítségére lehetek, mi több, még olvadozó hóembereket is menthettek. Sokan kíváncsiak voltak rá, hogy vajon mit rejt a Mikulás zsákja, s a legbátrabbak még a krampuszok szobájába is bemerészkedtek. Mindeközben azok, akiknek úgy tartotta kedvük, társasjátékkal is játszhattak – előkerült a Cortex, a Ki nevet a végén? vagy épp a BrainBox is. S a temérdek játék közepette a diákok degeszre ehették magukat a karácsonyi sütiversenyre készített mutatós finomságokkal, a karácsonyfamézessel vagy akár a rénszarvasmuffinnal is.

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Ünnep Az ajándékozó szeretet napján

Így mikulásoztak a Gyöngyvirág Nyugdíjasklubban

Gyermekkoruk szép hagyományát egy életen át megőrizve köszöntötték a Mikulást Felcsút nagymamáí és nagypapáí is.

„Hull a pelyhes fehér hó, jöjj el, kedves Télapó!” – hívatgatták énekszóval a Mikulást a Gyöngyvirág Nyugdíjasklubban, s mielőtt még megérkezett volna, Oláhné Erzsike jóvoltából a klubtagok Szent Miklós legendáját is megismerhették. Az ajándékozó szeretet patrónusának emléknapján egy kis gyümölcscsel és szaloncukorral lepette meg mindenkit az évszázadok óta a legnépszerűbbnek számító szent „utóda”. A találkozás arra is alkalmat adott, hogy köszöntésük mindazokat, akik az elmúlt negyedévben ünnepelték a születés- és a névnapjukat, az Ilonákat, az Erzsébeteket, a Katalinokat, a Ferenciket vagy épp a Jánosokat – Vargáné Erzsike versbe szedve tolmácsolta a klubvezetés és a társak jókívánságait. Schmidtné Jutka az elmúlt időszak programjait vette sorra: klubunk megtekintette *A cigánybáró* című darabot a Budapesti Operettszínházban, járt az Agárdi Gyógy- és Termálfürdőben, megannyi finomsággal járult hozzá a felcsúti betlehem bemutatásának az ünnepéhez, a klubhelyiség ablakát feldíszítve részt vett az adventi ablakvadászatban, ketten a református kórus adventi hangversenyén is szerepeltek, a vezetők pedig az ünnep közeledtével ellátogattak mindazokhoz, akik már nem tudnak járni a klub programjaira, amelyekből korántsem melleleg az év egészében sem volt hiány: Jutkáék – az önkormányzat támogatásának köszönhetően – kirándultak Zircen és Pannonhalmán, megtekintették a Budai Várnegyedet és az Országházat, rendszeresen jártak gyógyfürdőbe, tartották a kapcsolatot a környékbeli nyugdíjasklubokkal és a csókakői testvérklubbal is. Ám a mikulásünnepel még mindig nem ért véget az évük: a Gyöngyvirág Nyugdíjasklub az esztendő zárásaként finom ebéddel és egymás játékos és ötletes megajándékozásával egybekötött karácsonyi ünnepséget is rendezett.

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Valcer „Készen álltok elindulni”

Szalagtűző ünnepség a Letenyeyben

A valétálás csaknem kétszáz éves hagyományát örökítette tovább a Letenyey közössége. Az adventi időszakot megelőzően középiskolánk végzőseire is szalagot tűztek osztályfőnökeik, jelezve: közeleg az idő, amikor végleg búcsút kell venniük a felhőtlen iskolásévektől, életük egy szakasza lezárul, és kezdetét veszi valami új. Diákjaink valcert járva indultak aztán el a felnőtt élet felé. Iskolánk egyik legszebb ünnepének lehettünk részesei.

Ezúttal is a Puskás Akadémia sportkomplexumának ünnepi díszbe öltözött labdajátéksarnoka adott otthont a Felcsúti Letenyey Lajos Gimnázium, Technikum és Szakképző Iskola szalagtűző ünnepének, amely az iskola keresztény szellemiségének megfelelően a Szentírás inspirálta gondolatokkal vette kezdetét: „Máté evangéliumában olvashatjuk az útravalót: éljetez boldogan, összecsengve az ilyenkor szokásos jókívánsággal: valete, avagy éljetez boldogul – emlékeztetett Burbela Gergely atya. – A fiatalon elhunyt, nemrégiben boldoggá avatott Carlo Acutis mondta: a szomorúság magunkra néz, a boldogság Istenre tekint. Hogyan kell boldognak lenni? Úgy, ha kimondjuk: a te akaratom legyen meg, Atyám, ne az enyém. Az igazi boldogság, ha beengedjük Istent az életünkbe.” Miután Mácsodi Ferenc református lelkész vezetésével az iskola közössége együtt imádkozott a végzősökért, a hagyományoknak megfelelően következtek az ünnepi beszédek.

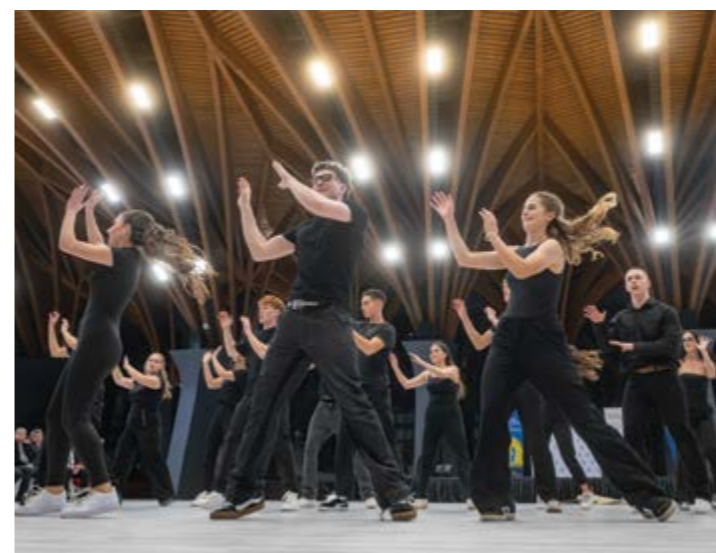
A végzősök nevében Kisnémet Erika fogalmazta meg gondolatait: „Ez az a hely, ahol barátokra leltem, és ahol – a tanulás mellett – élsportoló vált belőlem.” „Ezeket a fiatalokat minden kaland azzá formálta, akivé lettek” – hangsúlyozta Kuti Ádám testnevelő tanár a végzős osztályfőnökök képviselőjében. Szabó-Forrás Ákos Zoltán a fiatal társak nevében szólt a búcsúzókhöz: „Nem egyszerűen négy osztályt, hanem négy közösséget látok magam előtt. Mind máshonnan indultatok, de most ugyanoda jutottatok. Történetetek a mindennapokban született. Vigyetek magatokkal mindent, amit itt tanultatok, és viseljétek büszkén a letenyeyi szalagot.”

„A szalagavató minden évben más, iskolánk életében is történnek változások – fogalmazott Kiss Annamária iskolaigazgató. – Míg az elmúlt évben Bányai Gyuri bácsi öntötte szavakba a gondolatait, addig idén már én állok előttetek. A változások közepette csupán egyvalami állandó: a közösség ereje, amely megtart és útra bocsát. A szalag nem csupán a növekedésüket, a nagykorúvá válásukat jelképe, de a közösség erejének, a közösséghez tartozásnak is a szimbóluma. Erős üzenet: készen álltok elindulni, de soha ne feledjétek, honnan jöttetek. Horatius gondolatával indítalak útnak benneteket: bármit tesztek, tegyétek teljes szívvel. Ne félig-meddig, ne megúszva, hanem igazán és egészen. Három erényt is szeretnék oda-tűzni a szalag mellé: a bátorság, a hit és a derű ajándékát. Akármerre vezessen is az utatok, mindig emlékezzetek a tanácsomra: teljes szívvel, teljes lélekkel. Induljon hát az ünnepetek! Valete, éljetez boldogul!”

Az ünnepi beszédek után a végzős osztályok diákjai egytől egyig megkapták a felnőtté válást jelképező szalagot, majd a hagyományoktól eltérően ezúttal nem a keringő nyitotta a táncok sorát: míg az egyik osztály kendőkkel és botokkal cigánytáncot járt, addig a másik a tánc evolúcióját vitte színre. Balázs Cecília csodálatos méneke után láthattuk az előadásban, majd a diákok és tanáraik együtt is ropták. Az elképesztő koreográfiák után a fiatalok a szüleiket is táncba hívták – ilyen volt hát iskolánk szalagtűző bálja.

Nagy Enikő
Fotó: Fórika Attila

Selmebányától Felcsútig

A szalagtűzés szokása korántsem újkeletű. Közel két évszázada, hogy az elődjének tekinthető úgynevezett valétálásra először sor került. 1830-ban a selmebányai akadémián énekszóval kísérték a végzős diákokat a bélabányai kapuhoz, ahol a szó szoros értelmében kilódították őket a városból, s ballagásukat nem sokkal később már bál is követte. A kiegyezést követően más akadémiákon is meghonosodott a szokás, az iskolákban pedig a II. világháború után terjedt el.

Várakozás Ünnepi fények az ablakokban

Élő adventi kalendáriummá változott a település

Az év egyik legszebb időszakát, a karácsonyi ünnepkört számos olyan hagyomány jellemzi, amely évszázadok óta az életünk része. Adventi koszorút készítünk, betlehemezőnk, karácsonyfát állítunk. Ám van egy szokás, amely bár újkeletűnek számít, egyre több településen teszi még szebbé az ünnepi várakozás szent pillanatait. Az adventi ablakok elnevezésű kezdeményezés öt éve Felcsúton is él.

A decemberi hosszú estéken településünk utcáit járva itt ott ünnepi fényben tündöklő ablakokra bukkanhatunk, nap mint nap újabb és újabb ablak világít díszesen – az ünnep közeledtével élő adventi kalendáriummá változik a falu. Az ünnepváró kezdeményezés során a felhívásra jelentkező lakók és intézmények december 1-jétől szentestéig díszítik fel és világítják ki valamely ablakukat, feltüntetve az adott dátumot jelző számot is. Szenteste mindenütt egyszerre gyúlnak ki a fények. Napszállta idején egyre többen kelnek útra, hogy felfedezzék a ragyogó adventi ablakokat. Abban, hogy ráleljenek a soron következő számra és ablakra, a Facebookon közzétett frappáns versikék vannak a segítségükre. Sok helyütt nem csupán a csodaszép ablakkal, de még finomságokkal és meglepetésekkel is várják az ablakvadászokat.

Az adventi ablakok, avagy az Adventsfenster hagyománya a nyolcvanas évek közepéig nyúlik vissza. Elsőként a

svájci Aargau kantonban, a kicsiny alpesi falvakban gyűltak ki a feldíszített ablakok fényei advent idején. Az emberek odasereglettek, s énekeltek, imádkoztak, beszélgettek. Az általuk teremtett szép hagyomány aztán Svájc egészében elterjedt, mi több, megjelent Németország, Franciaország és Ausztria egyes vidékein is. Idehaza először a burgenlandi világító ablakok mintájára az osztrák határ menti Kópháza változott élő adventi naptárrá 2014-ben. Ám a szokást a Pest vármegyei Solymár nagyközség tette népszerűvé szerte az országban. Ott éppen tíz évvel ezelőtt szervezték meg az első ablakvadászatot. Azóta évről évre egyre több – mostanra több mint nyolcszáz – település csatlakozott már a kezdeményezéshez az anyaországban és a határokon túl is. Településünk többek összefogásával 2020-ban hirdette meg a programot, amely mostanra közösségünk karácsonyi készülődésének nélkülözhetetlen eleme lett.

Nagy Enikő, fotó: Tóth P. Flóra

Gondolatok az ablakvadászat szervezőitől

„A koronavírus-járvány idején honosítottuk meg a szokást Felcsúton, hogy megteremtjük a kapcsolódás lehetőségét. Már az első évben meglepően sokan vettek részt a kezdeményezésben, amelyre a következő években még többen jelentkeztek. Szerettünk volna egy kis varázslatot csempészni az év végi rohanós hétköznapiakba. Legyen meg a várakozás öröme – erről szól az ablakozás.” (Ocsenás Gabriella)

„A hagyományok segítenek abban, hogy lelassítsunk, elcsendesedjünk, kiszálljunk a mókuserékből. Az adventi ablakdíszítés összecsiszolja az embereket. Az, hogy nap mint nap útra kelünk, hogy felfedezzünk egy újabb csillogó ablakot, felkészíti az ember lelkét az ünnepre.” (Litter Edit)

„Az adventi ablakvadászat közösségi készülődés. Az ablakok a várakozás szimbólumai, fényük segít megélni a reményt, az örömet – minden fénylő ablak egy-egy ajándék a település lakóinak. Ez a kezdeményezés összeköti az embereket, kapcsolatokat teremt az adventi időszakban. Bevonódnak a kisgyermekes családok, a szomszédok, a helyi csoportok, s közös napi élménnyé válik az ablakok meglátogatása. Az ablaknyitogató vizuális és közösségi utazás a karácsony felé, elhossa az ünnep fényét és a várakozás derűjét.” (Szecsódiné Tima Zsuzsanna)

Hógömb Tiszta szívvel, arany cérnával

Bencze Anita és a karácsonyi csodák

Az ablakpárkányon Télapó és Télanyó ücsörög, mellőlük a dédi réges-régi Mikulása néz vissza ránk, körülötte hógömbök dúdolják téli dallamaikat. Belepillantunk a kandalló tetejét díszítő ünnepi üdvözlőlapokba, meggyújtjuk az adventi koszorú soron következő gyertyáját, s együtt örülünk a kis Grétivel, aki különleges adventi kalendáriumában ma is igazi kincsre lel. Karácsony van a lakás minden szegletében. Belépve az ember megnyugszik: hál' istennek az itt élők hisznek még a csodákban. Bencze Anita kedvenc ünnepe a karácsony. Édesanyaként arra törekszik, hogy az ünnep varázsát kislánya számára is megteremtse, kézműves alkotóként pedig a küldetése, hogy termékeivel örömet csempésszen vásárlói szívébe. Karácsonyi kínálatában és gyermeklelkének tisztaságában gyönyörködünk.

Filcből öltögetett karácsonyfadíszek kukucskálnak ki a hatalmas kosárból, szinte kéredzkednek, hogy vigyük őket haza – egytől egyig Bencze Anita keze munkái, ahogyan az otthonát díszítő legtöbb leg több ünnepi dekoráció is. Családi fészük az adventi időszakban olyan, mint ha egy hógömbbe rejtett titokzatos mesevilág volna. „Kézművescsaládba születtem bele – kezdi történetét Anita. – Édesanyám is kézműveskedik, édesapám is ügyes kezű, s a nagymamám is jó kézügyességgel volt megáldva. A húgommal a nyarakat a mamánál töltöttük, tőle tanultunk kötni, horgolni és hímezni. Nagyon élveztük a kis foglalkozásait. Később anyával, akitől pedig a varrás fortélyait lestük el, elkezdtünk vásárokbá járni, eleinte a saját kedvtelésünkre, majd vállalkozóként. Ám időközben édesanyává váltam, s nemrégiben a húgom is anyuka lett, így egy időre mindkettőnk életében háttérbe szorult szeretett elfoglaltságunk. Jómagam viszont, minthogy a kislányom már óvodás, visszatértem a kézműves munkához és a vásározáshoz.”

Arany varázscérnával öltögetve

Anita az évek során megannyi kézműves technikát és praktikát kipróbált már, s nemrégiben új szerelem köszöntött be az életében. „Egy rendkívül sokoldalú anyag, a filc felhasználásával az adott idénynek megfelelően különféle díszeket varrok, húsvétkor nyuszikat, tojásokat, advent idején karácsonyfadíszeket – meséli, miközben az ötletesebbnél ötletesebb gömböket nézegetjük. – Megrajzolom a sablonjukat, először papírra, majd az anyagra, aztán kidíszítem, kitömöm és összevarrom őket. Nemritkán az arany színű varázscérnámmal öltöm össze a díszeket, a kislányom ugyanis úgy tartja, hogy attól életre kelnek. Némelyiket a saját készítésű fűszerkeverékemmel, narancssal, fahéjjal, szegfűszeggel és csillagánizzsal töltöm meg, hogy leendő gazdájánál karácsonyillat legyen.” Anita a karácsonyfadíszek mellett adventi koszorúkat, ünnepi ajtódíszeket is készít, vagy épp olyan bögréket, amelyeket száraz oázisba szúrt termékekkel és karácsonyi figurákkal díszít, méghozzá úgy, hogy minden alkatrész később akár önállóan is használható legyen.

Élő múlt

„Mivel rajongok a veterán autókért, az oldtimerek is gyakran megjelennek a munkáimon – mutatja is a veterános termékeit. – Az egyik legnagyobb álmom, hogy egyszer egy Volkswagen Transporter T1 kisbuszt lakócsivá alakítva járjam a nagyvilágot. Kissé talán olyan vagyok, mint egy múlt századból itt ragadt hölgy, mert szeretek mindent, ami régi. Gyűjtöm is az antik holmikat, s kincsként, értéként tekintek rájuk. Szeretem megtapogatni, megszagolni őket, s elképzelem, hogyan élhetett az a személy, akihez az adott használati vagy dísz tárgy egykor tartozott. Ha tehetném, visszarepülnék a századforduló idejébe. Mondhatni, hogy a kézműves munkában is régimódi vagy inkább régi vágású vagyok.”

Anyukája nyomdokaiban

Merthogy bár az otthonában kialakított kis műhelyében egy varrógép is helyet kapott, Anita mindent kézzel varr, egyesével, gondosan, ettől lesz minden alkotása egyedi, különleges, olyan, hogy ha beszélni tudna, biztosan

elmondaná, hogy alkotója hány és hány hosszú órán át készítette-simogatta-babusgatta, a mágikus arany fonállal a szívét-lelkét is belevarrogatva. Az ünnepek táján Anita hajnalban kezdi a munkát, amelyben segítsége is van: a kislánya, Gréti, aki anyukájától lassanként eltanul mindenféle kézműves technikát. „Nem erőltetem, hogy kézimunkázzon, azt csinálja, amit szívből szeret – vallja –, ám úgy tűnik, hogy ő is tovább fogja vinni a családi hagyományt, mert nagy örömmre rendkívül érdeklődő, s örökké kreatívkodik. Túl azon, hogy különféle díszeket készítünk, a konyhában is együtt teszünk-veszünk. Nagy ajándék ő nekem, Gréti a mindenem.”

Ünnepi várakozás

Anita és kislánya számára a karácsony a legszebb ünnep. „Gyermekkoromban édesanyám megteremtette számunkra a karácsony varázsát – emlékszik vissza. – Fel-nőve, magam is anyává válva döbbenek rá, hogy mennyit dolgozott azért, akár még a fáradtságát is elrejtve, hogy a család számára az ünnep valóban meghitt, békés, boldog, szép legyen. Anyaként én is erre törekszem. Azt szeretném, hogy a kislányom csodaként élje meg a karácsonyt. Ebben segít az ünnepi dekoráció is. Mindegyik dísznek története van. Különösen kedvesek a szívemnek a tárgyak, amelyeket azoktól kaptam, akik már nincsenek közöttünk. Az ünnepi üdvözlőlapokat is szeretem kitüntetett helyre sorakoztatni, azon vagyok ugyanis, hogy a képeslapküldés szép szokása tovább éljen, s ne egy e-maillal vagy Messenger-üzenettel kívánjunk egymásnak boldog karácsonyt. Nap mint nap gyermeki lelkesedéssel nyitok ki a postaládát, s én is küldök a szeretteimnek képeslapokat, méghozzá a Szeretetpostával, Nagykarácsonyon keresztül. Az édesanyám által készített adventi kalendárium zsákocskáiba kreatív kellékeket, apróságokat bújtatok, hogy mosolyt csaljak a kislányom arcára. Az adventi koszorú gyertyáinak meggyújtása is közös program, szeretünk gyönyörködni a lobogó lángban. Nagyon szeretek adni. Nem győzöm kívánni, hogy meglepessem a szeretteimet, s alig várom, hogy láthassam az örömeiket.”

Örömhözó ajándékok

Kézműves alkotásainak készítésekor Anitát ugyanez a szándék vezérli: „Hogy mi a kézműveskedés szépsége? Az, amikor láthatom, hogy a vásárlóm örül a terméknek, s becsüli a munkámat. Számomra nem az a fontos, hogy egy vásárból tele kasszával térjek haza, hanem az, hogy valakinek örömet szerezsek. Nagyon szeretem a vásárok hangulatát. Ott az emberek még beszélgetnek egymással, s nem csupán a vásárlókkal, de az árusokkal is különleges kapocs alakul ki. Csereberélünk egymással, tanulunk a másiktól. Egy egyedi, kézzel készült, órakon át dédelgetett, szívből született alkotásnak – amely csak azért létezik, hogy valaki gyönyörködhessen benne – különös értéke van. Azt szeretném, hogy a díszeim hozzájáruljanak ahhoz, hogy a karácsony varázsa az ünnep elmúltával, a hétköznapok során minél tovább kitartson.”

(Ha velem együtt gyönyörködnél Anita újabb és újabb munkáiban, akkor a „Kézzel készült különlegességek Anitától” elnevezésű Facebook-csoportban találkozunk!)

Nagy Enikő, fotó: Tóth P. Flóra

Mesesarok

Karácsonyi halászléfőzés

Írta: Feketéné Schneider Mária
Illusztrálta: Mészáros Levente, az Endresz 6. osztályos tanulója

„Nyakunkon a karácsony” – nézett a naptárra Erika néni. Sándor bácsi nagyon bólogatott, miközben a konyhában épp a haltisztítás kellékeit válogatta össze. Először a késeket vette elő, majd a vágódeszkát és a különböző nagyságú műanyag edényeket. Gondolt Charlie-ra is, a család őszülő magyar vizslájára. Neki finom csontokat készített ki, hogy elterelje figyelmét a haltisztításról. Miután a hűtőből kivette a halakat, az eszközökkel együtt mindent beletett a legnagyobb műanyag tálba. Felvette a sapkáját, a jó meleg téli dzsekijét, kötenyt kötött maga elé, és kiment az udvarra.

Az udvaron a vén diófa alatt van egy asztal – jó időben körben székekkel, amelyek most a pincében várják a tavaszi napsütést. Sándor bácsi letette a tálat az asztalra. Charlie, a tapasztalt öreg kutya azonnal megjelent. Tisztában volt vele, hogy most nagy dolgok fognak történni. Sándor bácsi megetette Charlie-t, mi több, az eb még jutalomfalatot is kapott, hátha könnyebben tűri a haltisztítást, ha tele van a hasa. A családnak sok horgász ismerőse, barátja, rokona van. Tőlük kapták a közelben kifogott halakat, a kárászt, a keszeget. Erika néni egy másik tálban szép nagy pontyot hozott ki, amelyet a piacon vásárolt. Sándor bácsi kikészítette az asztalra az összes halat, a késeket még egy kicsit megélezte, és már kezdődhetett is a tisztítás.

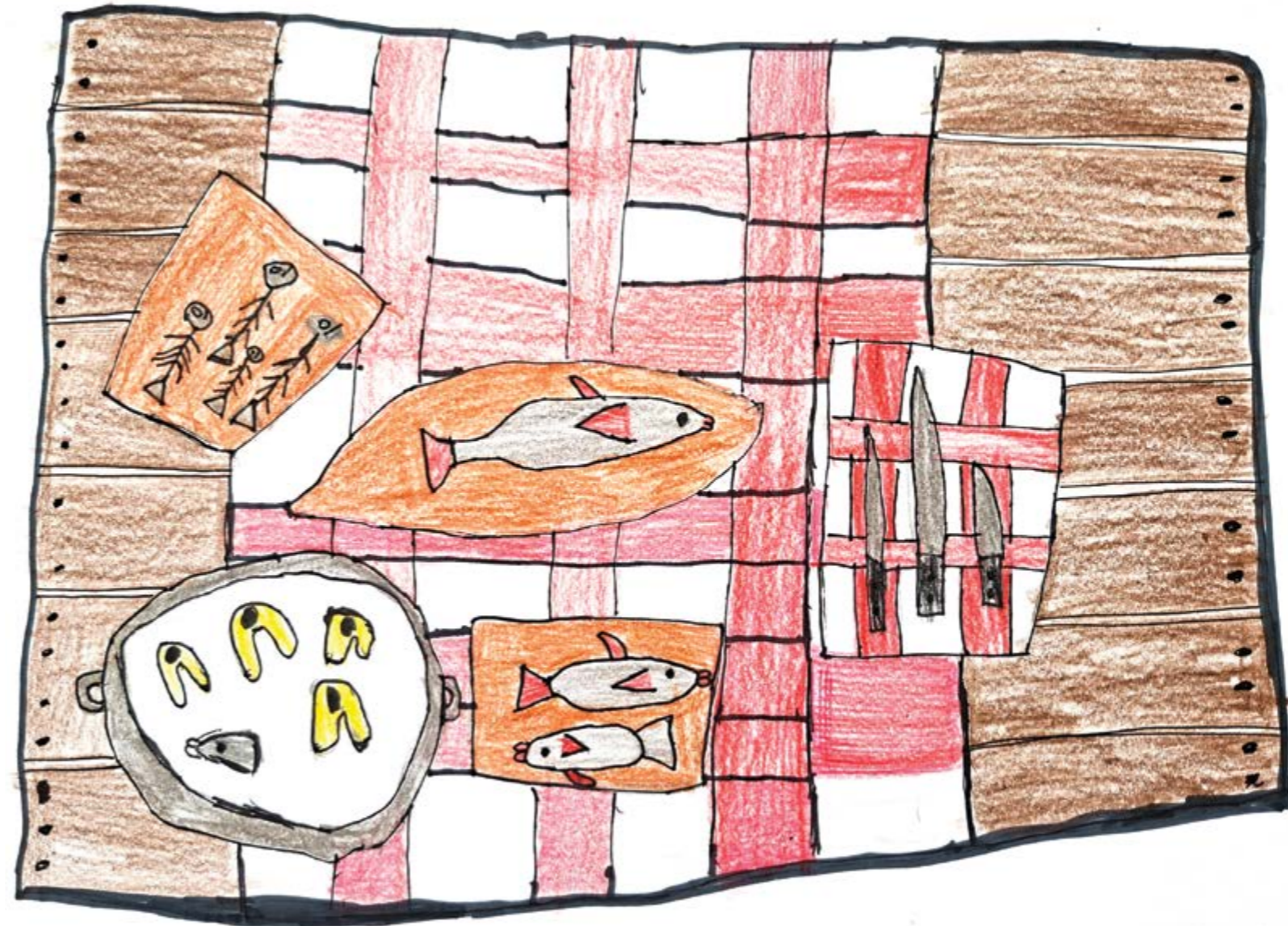
Charlie kutya azonnal csatlakozott Sándor bácsihoz, el sem lehetett volna zavarni, tudta, hogy finom lakomára készülnek a házban. Hogyne tudta volna, hiszen sokszor volt már része a munkában, és neki is mindig jutott valami a finom falatokból. Sándor bácsi elvette az első keszeget, és elkezdte levakarni a hal pikkelyét – csak úgy repültek szanaszét, a földre is pottyant. Charlie csak ezt várta. A levegőben kapkodott a szétrepülő pikkelyek után, aztán a földről is gyorsan összeszedte a lehullott darabokat. Sándor bácsi gyorsan végzett az első keszeggel. Jöhetett a következő, amellyel szintén hamar elkészült, majd a harmadikkal és a negyedikkel is. Charlie az asztal végén, szemben Sándor bácsival figyelte gazdája minden mozdulatát, és ha röpködtek a pikkelyek, máris ugrott értük. A

keszegek után következtek a kárások, s utoljára maradt a nagy ponty.

Miután az összes halat megtisztította, elővette hegyes, éles kését, és kizsigerelte a halakat. Charlie ezt a műveletet szereti a legjobban, mert ilyenkor nagyobb falatok is jutnak neki. Az ősz kutya minden idegszálával a gazdája mozdulatait figyelte. Az évek múlásával a kutya egyre jobban őszült, mára az egész arcát fehér szőr borítja, de a szemei ugyanúgy csillognak, mint ifjúkorában. A kutyus várta a következő falatot, noha nem lehetett éhes, hiszen Sándor bácsi a kezdet kezdetén jól tartotta. Charlie-nak feneketlen bendője van, bármennyi halat képes megenni, még ha kipukkad, akkor is.

Sándor bácsi végül az összes halat felszeletelte. Ezután kezdődött a haldarabok osztályozása. A keszeg és a kárász nagyon szálkás, ezért a halászlé alaplevébe kerülnek a ponty fejével és farkával együtt. A ponty többi részéből Sándor bácsi szép patkó alakú szeleteket vágott. Charlie a szemével követte Sándor bácsi munkáját, nézte, ahogy a sárga műanyag tálba kerülnek a pontypatkók, a nagyobb tálba pedig többi hal kerül. Charlie le nem vette volna a szemét az asztról. Egyre jobban érezte a halszagot, amellyel nem tudott betelni. Ekkor jött Erika néni, és a két műanyag tálnyi halat bevitte a konyhába. Sándor bácsi még maradt, hogy letakarítsa az asztalt. Kiöntötte a vizet, a hulladékot egy üres nejlonzacskóba tette, majd bedobta az udvaron lévő hatvan literes kukába. A kuka tetejét lecsukta, és bement a házba.

Charlie kutya nagyon sajnálta, hogy máris vége a kinti munkának. Charlie, Charlie! – hívták be a házba, de nem akart bemenni. Így kint maradt, hiszen elvarázsolta a halak illata. Nem tágitott az asztaltól, abban reménykedett, hátha talál még lehullott haldarabokat. Talált is. Gazdái látták, hogy nem hajlandó bemenni, a ház ajtaja becsukódott hát. Odabent megfőzték a halászlé alapját adó levet, majd lepasszírozták, utána ízesítették, és felöntötték vízzel – ekkor tették bele a szép patkó alakú pontyszeleteket. Már csak pár perc, és készen van a finom halászlé.

Hamar sötétedett, hiszen december 24-e volt. A család az asztalhoz ült. A frissen készült halászlé után következett az előző nap megsütött mákos és diós bejgli. Vacsora után a passzírozásból megmaradt szálkákhoz és csontokhoz Sándor bácsi hozzátette a pontyszeletek csontjait, és zacskóstól az udvaron lévő kukába dobta. Csípős szél kerekedett. Sándor bácsi megborzongott. Újból Charlie-t hívta, de a kutya nem ment be a házba. Sándor bácsi nem foglalkozott vele tovább, visszament a jó melegbe. Charlie csak erre várt. Egyre jobban érezte a hal illatát, nem nyughatott. Charlie jól nevelt kutya, ám az efféle erős illatoknak nem tud ellenállni. A kukához közelített. Egy darabig kerülgette, ám a kukából áradó mennyi halszag nem hagyta nyugodni. Két lábra állt, és nekitámaszkodott a szemetesnek, ami a lökéstől felborult, a fedele felnyílt. Charlie nagyon megörült a szerencsének. Azonnal kirángatta az imént kidobott zacskót. Tudta, hogy azt, amit éppen csinál, nem szabad, de ösztöne felülkerekedett a nevelésén.

A megszerzett zacskóval elvonult a kamra irányába. Leült az ajtó előtt, és éles fogaival próbálta kibontani az összekötött zacskót, ami sikerült is neki, de a szálkák és a csontok szanaszét szóródtak. A finom falatokat megeszegette, majd újból a kukához ment, és a másik zacskót is

kihúzgálta a felborult szemetesből. Szájában a zsákmánnyal a kutyaház felé vette az irányt, ám a zacskó útközben kiszakadt, és tartalma kiborult az udvar közepére. Charlie nem volt elkeseredve, a legjobb falatokat a házához vitte, és ott ropogtatta el őket. Majd újra útnak indult a felborult kukához, és újabb csontokat választott magának. Tudta, hogy rosszat csinál, de már nem volt visszaút. Amikor már az összes csontot, szálkát szétválogatta, akkor elbújt az udvar legtávolabbi sarkába. Úgy viselkedett, mint egy rossz gyerek: nem is ő volt, aki széthordta az udvaron az összes szálkát, gerincet és csontot.

Másnap reggel, amikor Sándor bácsi kiment az udvarra, óriási rendtelenség tárult a szemé elé. Charlie mindent teleszórt halszálkával, a lábtörlőtől kezdve a járdáig, az udvaron át a virágágyásig, ameddig a szem ellátott, mindenütt volt valamilyen halmaradvány a szétépett zacskócafataival együtt. Charlie-t viszont nem lehetett látni, hiába szölongatták, nem jött elő. Charlie tudta, hogy rossz fát tett a tűzre, nagyon szégyellte hát magát. Végül Erika néni találta meg az udvar végében összekuporodva a szalmabálák között. Egy jól bevált csellel sikerült előcsalogatnia a bűnös kutyát. Majd fogta a lapátot és a söprűt, s összetakarította a portán szétszórt halcsontokat. Hát így telt a karácsony Erika néninél és Sándor bácsinál.

Konyha

Pesztós-parmezános karácsonyfa

Fotó: cookingmydreams.com

Ha az ünnepi sürgés-forgásba könnyen és gyorsan elkészíthető, mégis ízletes és rendkívül mutatós finomságra vágyunk, akkor a karácsonyfasüti igazán nekünk való. Garantáltan feldobja az ünnepi asztalt, vendégváró falatnak egyszerűen kiváló. Az univerzálisan felhasználható leveles tészta – „előkelőbb” nevén pâte feuilletée – nagyszerűségének hála édes és sós nassolnivalókban egyaránt gondolkozhatunk: készíthetünk sajtos-baconos, mogorókrémes vagy épp pesztós-sajtos változatot.

Hozzávalók (4 személyre):

- 1 tekercs leveles tészta
- 3-4 evőkanál bazsalikomos pesztó
- 3-4 evőkanál krémsajt (opcionális)
- 2-3 evőkanál parmezan sajt

Elkészítés:

Kinyújtjuk a leveles tésztát a sütőpapíron, egyenletesen elkenjük rajta a krémsajtot, majd a bazsalikomos pesztót, s megszórjuk a parmezan sajttal (vagy más reszelt sajttal). Ezután mintegy 2,5 cm-es csíkokra vágjuk. A csíkokat karácsonyfa formájú spirállá hajtogatjuk, majd fanyárrsal átszúrjuk. A falatkákat 200 Celsius-fokos előmelegített sütőben 10-15 percig sütjük, vagy addig, amíg aranybarnák nem lesznek. Szeletelt sajtból csillagformákat vághatunk, s díszíthetjük a karácsonyfa tetejét.

Nagy Nikő

Kert

Tél

A Kertészeti Áruháza rovata

Kertünk téli álmát alussza, növényeink leállították a nedvkeringtetést. Fagymentes időben elvégezhetjük a téli metszést, ami a jövő évi bő termés alapja. A munkát jól felkészített, fertőtlenített (10%-os ecetes oldattal tisztított) szerszámokkal végezzük. Ha létrára kell másznunk, hívjunk segítséget, mert a téli talaj nem stabil, így könnyen megsüllyedhet a létránk lába. Éves szinten meglepően sok a létráról leesés a kertészeti balesetek között, sokszor súlyos sérüléssel.

Elsődleges feladat a növények évközi sarjhajításának a kivágása. A málna, a ribizli és más bogyós gyümölcsök esetében esetében a letermett száraz ágakat távolítsuk el. Szőlőtőkékünket is vizsgáljuk meg, s vágjuk ki a szükségtelen oldalhajtásokat. Leginkább a gyümölcsfákon dolgozhatunk erőteljesebben, az úgynevezett nagyozást bátran végezzük. A metszésnél törekednünk kell, hogy a korona belülről minél több napfényt kapjon, és szellős legyen. A fűgét ki-mondottan bátran metszhetjük, mert erős a regenerációs késztetése, gyorsan pótolja a csonkolást. A rózsáinkkal viszont óvatosan bánjunk, mert érzékenyek a fagyra: csak a rossz irányba kinőtt hajtásokat távolítsuk el.

A téli metszés semmiképpen nem a végleges metszés, csupán durva ritkításnak felel meg. Tavasszal alakítjuk majd ki a végleges koronát. A munkálatok közben folyamatosan fertőtlenítsük a szerszámokat, így elkerülhetjük az átfertőzést. Vastagabb ágak esetén használjunk sebkezelő gélt, mely fontos segítsége lehet a növényeknek a sérüléseik gyógyulásában. Ha nem végeztük el a lemosó permetezést, metszés után hosszú lére eresztve még megtehetjük. Az összegyűlt nyesedéket lehetőségünk szerint semmisítsük meg, semmiképpen ne rakjuk a komposztunkba, hiszen így átteleltetjük a benne megbúvó kártevőket is.

Közeleg a karácsony. Árudánkban fenyővásárlás-kor azt tapasztaljuk, hogy egyre többen választják a földlabdás vagy konténeres fákat. A biztonságos eredés érdekében az ünnepek végén két-három lépcsőben szoktassuk vissza a növényt a kinti hőmérsékletre. Az ünnepek alatt is pótolnunk kell a nedvességet, akár vizes zsák formájában gyökér-labda-takarással, akár a konténerben öntözéssel.

Kertészeti Áruháza összes dolgozója áldott, békés karácsonyi ünnepeket kíván az olvasóknak!

Fotó: Getty Images

Harangszó Közeleg a szenteste

Katolikus gondolatok

Hogy sokunk számára mit jelent az év egyik leghalványabb ünnepe, Adynál szebbel kevesen fogalmazták meg. Arra hívom hát az olvasókat, hogy a karácsonyi időszakban minél többször olvassák el ezt a verset.

Ady Endre:

Karácsony – Harang csendül...

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumban
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszú sorba'
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.

Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme súgna, szállna,
Az én kedves kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

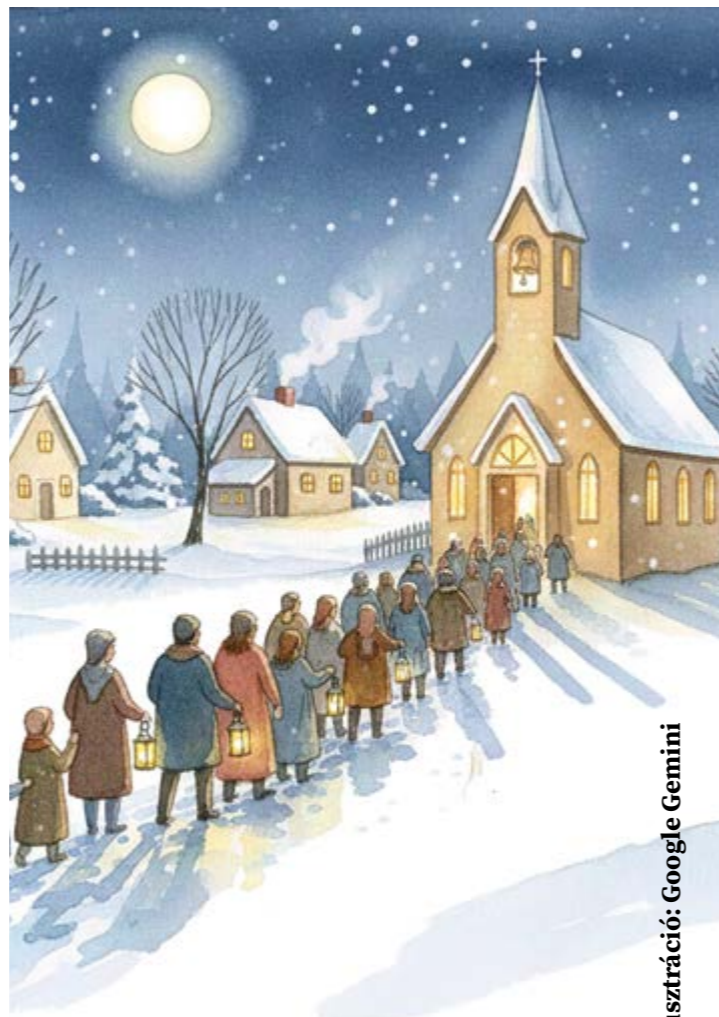
Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna ünnepelni
Odahaza.

De jó volna tiszta szívből
– Úgy mint régen –
Fohászodni,
De jó volna megnyugodni.

De jó volna, mindent,
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermek szívvel
A világgal
Kibékülni,
Szeretethen üdvözülni.

Ha ez a szép rege
Igaz hitté válna,
Óh, de nagy boldogság
Szállna a világra.
Ez a gyarló ember
Ember lenne újra,
Talizmánja lenne
A szomorú útra.

Golgota nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át
A nagy mindenséget.
Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra.

Illusztráció: Google Gemini

Szeretettel várunk katolikus templomunkba minden ünnepelni vágyó felcsútit: december 24-én 22 órakor, december 25-én 10 órakor találkozunk. Istentől megáldott boldog karácsonyt kívánunk!

Baboss Botond katolikus lelkipásztori munkatárs

Szívátültetés

Református gondolatok

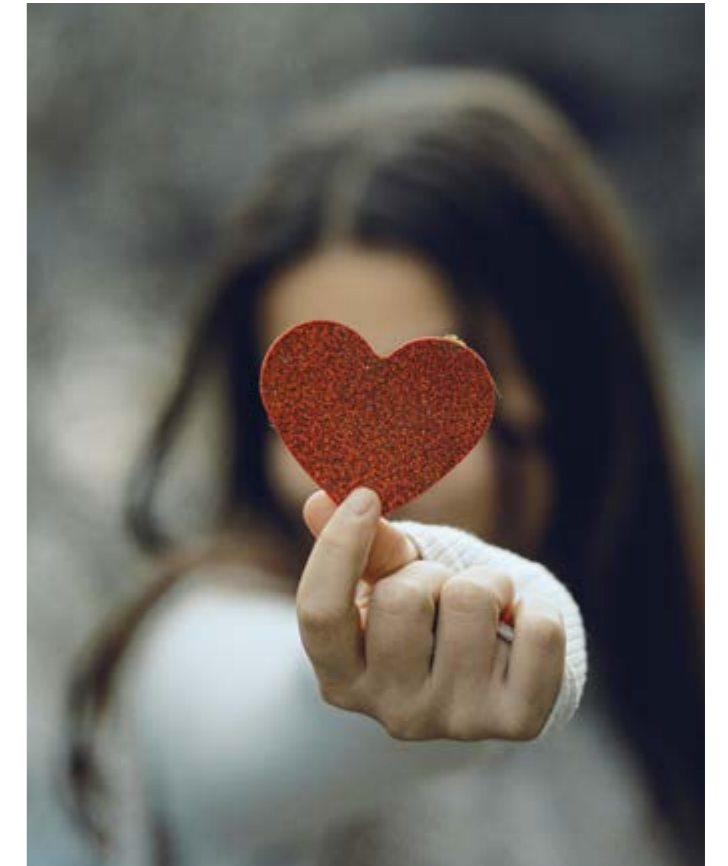
Minden olyan új orvosi eljárás megjelenését élénk figyelem kíséri, mely az életminőség javításáról és az élet meghosszabbításáról szól. 1967-ben az egész világ figyelmére egy fokvárosi orvosprofesszorra szegeződött, aki először hajtott végre szívátültetést. Azóta sok ezer ilyen beavatkozást végeztek már el. Ám a szívátültetések eredménye mindig kétesélyes: vagy befogadja az emberi szervezet az új szívet, vagy nem fogadja be.

De Bernard professzor szívátültetése csak biológiai értelemben volt az első. Az igazi, az első, a legnagyobb szívátültetés 2025 évvel ezelőtt történt. Ezt maga Isten végezte. Jézusban a maga szívet és szeretetét ültette bele ebbe a világba. Ennek is kétféle végkimenetele volt. Voltak, akik nem fogadták be, voltak, akik befogadták (János evangéliuma 1:9–13). Nem fogadták be Jézust a vendégfogadó házban. Nem fogadta be őt Heródes szíve, később saját népe. Nem fogadta Őt be Pilátus, s azóta is a történelemben máig sokan mások sem. Csak névlegesen keresztyének, csupán karácsonyi hangulatot keresők, a karácsony körül is élményvadászok, kényelemhuszárok. De befogadták a pásztorok, a napkeleti bölcsek, a későbbi tanítványok és a követői mindmáig. Mert ezzel a nagy szívátültetéssel, Jézus születésével kezdődött az emberiség nagy szétválasztása. Válaszfal Jézus személye. Vagy kell a szervezetnek Jézus mint új szív, új élet, új lehetőség, és befogadja. Vagy kiveteli, elutasítja, epizód szereplőnek tartva őt még szenteste is.

Jézus befogadására annak van szüksége, akinek az élete beteg. Nem az egészségesekért, hanem a betegekért jött Jézus. A biblia történetekben is azt látjuk, hogy akik befogadják Jézust, többnyire az élet és a hétköznapiok hajótöröttjei. Mindennapi, egyszerű emberek. Munkahelyi, gyereknevelési, magánéleti problémákkal. Küzdelmekkel, nehézségekkel, kilátástalanságokkal. Válságokkal, megválaszolatlan kérdésekkel. Sebekkel és gyengeségekkel. Bűnökkel és lelkiismeret-furdalásokkal. A rászorultak befogadták Jézust. 2025 éve érted született meg Krisztus. Te is befogadhatod!

Aki befogadja Őt, annak tényleg kicserélődik az élete. Mert ahová Krisztus belép, ahol Krisztus megjelenik, ott minden megváltozik. Így olvassuk: akik befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy az Isten fiaivá legyenek. Karácsony áldása ez: én befogadom Krisztust, az Isten pedig mintegy adoptál engem, fiává fogad. Karácsony csodája az, hogy az Isten fia emberré lett, s Őt befogadva az ember Isten fiává lehet. Isten mintegy a maga életéből, a maga létéből, a maga Lelkéből ad nekünk. Őt befogadva új, tágas térbe, öröklétbe, de egészen más hétköznapiokba lép át az ember.

Krisztust befogadva az ő vonásai jelenhetnek meg az életünkön. Mert addig, amíg a Krisztus vonásai nem vehe-

tők észre az ember életén, hazugság minden karácsonya. Befogadni Krisztust, azt is jelenti, hogy az ő élete kezd el bennünk élni, az ő vonásai tükröződnek rajtunk. Azon, ahogy élünk, ahogy beszélünk, ahogy szeretünk, ahogy ölelünk, ahogy dolgozunk. Krisztust befogadva egymás „krisztusaiává” lehetünk, mondja Luther.

Végül őt befogadni azt is jelenti, hogy az övéit befogadni, elfogadni. Magyarán az ő népét elfogadni sajátunknak. Egy gyülekezetet elfogadni. Olyan nincs, hogy Jézus igen, a gyülekezet viszont nem. Jézus érdekel, de az egyház nem. Mert a helyzet úgy áll, hogy Jézus azonosítja magát az övéivel. Jézusnak van családja. Aki Jézust befogadja, az az Ő gyülekezetét is elfogadja, sőt feladatot is talál magának benne. Befogadni Jézust azt is jelenti: otthonra lenni egy keresztyén közösségben.

A szívátültetések nyomán gyógyul az élet. Így van ez a karácsonyi szívátültetéssel is. S ehhez csupán annyit kell tenni, hogy hittel elmondjuk csendes imában Krisztusnak, Isten szívének, az ismeretlen ismerősnek, akár hitetlen hittel is: Jöjj szívembe, életembe, Krisztus! Szüless meg bennem, és szülj engem újjá egy új és örök életre! Fogadj gyermekeddé Istenem!

dr. Hős Csaba református lelkész

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás

2060 Bicske, Szent István u. 7-11., tel.: 06-22/795-820

Járási hivatalvezető: Szabó Gábor

A járáshoz tartozó települések: Alcsútdoboz, Bicske, Bodmér, Csabdi, Csákvár, Etyek, Felcsút, Gánt, Mány, Óbarok, Szár, Tabajd, Újbarok, Vértesacska, Vértesboglár
E-mail: hivatal.bicske@fejer.gov.hu

Kormányablak osztály – ügyfélfogadás

Osztályvezető: Vakánné Petrovics Ildikó

Központi telefonszám: 06-22/795-948

hétfő, szerda: 8.00–18.00

kedd: 7.00–15.00

csütörtök: 8.00–16.00

péntek: 8.00–11.00

Földhivatal – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–14.00 és 13.00–15.00

csütörtök: 8.00–11.00 csak kamarai tagoknak

péntek: 8.00–11.00

Hatósági és Gyámügyi Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Foglalkoztatási Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–14.00

péntek: 8.00–12.00

Kihelyezett NAV-ügyfélszolgálat

csütörtök: 13.00–15.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája

2060 Bicske, Szent István út 1.

páros héten: szerda: 16.00–18.00

páratlan héten: csütörtök: 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-22/594-036

Ügyfélfogadási rend:

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák

Tel.: 06-22/594-036

hétfőn 8.00 órától (előzetes időpontfoglalás szükséges)

Faluház és Községi Szintér

8086 Felcsút, Fő utca 137., tel.: 06-22/594-368

E-mail: faluhaz@felcsut.hu

Szarvas Józsefné: 06-70/450-8704

Csatlós né Horváth Brigitta: 06-22/594-368

Nyitvatartás:

hétfő: 7.00–17.30

kedd, szerda, csütörtök: 7.00–16.00

péntek: 7.00–15.00

Háziorvosi rendelő (Faluház)

Dr. Ficzer Ferenc háziorvos

hétfő: 10.00–15.00

kedd, csütörtök: 9.00–12.00

szerda: 12.00–15.00

péntek: 8.00–10.00

Az orvosi rendelő a 06-22/594-072-es telefonszámon

és a felcsut.rendelo@gmail.com e-mail címen érhető el.

Háziorvosi ügyeleti ellátás

2060 Bicske, Kossuth tér 17.

(Béjárt a rendelő oldalánál található ajtón, csengetni kell.)

Telefonszám (Fejér vármegyében): 1830

Hétköznap: 16.00 és 22.00 között

Hétvégén és ünnepnapon: 8.00 és 14.00 között

Sürgősségi ügyeleti vagy mentőellátás

Központi ügyeleti telefonszám: 1830

Egységes segélyhívó rendszer: 112 (mentők)

Hétköznap: 22.00 és 8.00 között

Hétvégén és ünnepnapon: 14.00 és 8.00 között

Telephelyek:

8000 Székesfehérvár, Hunyadi u. 2.

2400 Dunaújváros, Vasmű u. 10.

2030 Érd, Szabadság tér 9.

Védőnői szolgálat (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137.

Makai Kinga védőnő: 06-30/970-8517

szerda: 9.00–11.00 (orvossal közösen), 11.00–13.00 (önállóan)

Gyógyszertár (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137., tel.: 06-22/252-550

Nyitvatartás: a háziorvosi rendelő nyitvatartása szerint, rendelési időben.

Posta

8086 Felcsút, Fő utca 73., tel.: 06-22/594-049

Nyitvatartás hétfőtől péntekig 8.00 és 16.00 között

Könyvtár, Információs és Községi Hely

8086 Felcsút, Fő u. 68.

Könyvtárvezető: Szecsódi Zsoltné

Tel.: 06-70/338-4814, E-mail: szecsodizsuzsa@freemail.hu

Nyitvatartás:

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–16.00

kedd: 14.00–18.00

péntek: 9.00–14.00

szombat: ügyeleti időpontegyeztetéssel

Bicskei Rendőrkapitányság

2060 Bicske, Kísfaludy u. 56., tel.: 06-22/566-020

E-mail: bicskerk@fejer.police.hu

Sürgős esetben hívható: 112

Körzeti megbízott

8086 Felcsút, Fő u. 191., Gáfor János: 06-30/128-3581

Polgárőrség

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-30/248-9609

Felcsút Biztonságért Polgárőr Egyesület

Elnök: Kiss József

Tevékenységi terület: Felcsút bel- és külterület

Esély Gyermekejéletpályázat

8086 Felcsút, Fő u. 68., tel.: 06-70/450-8733

Fogorvosi rendelő

Dr. Hargitai Egészségügyi Közhasznú Nonprofit Kft.

(Az egészségbiztosítóval szerződésben álló rendelő.)

Rendel: Dr. Hargitai László fogszakorvos

Rendelési idő:

Alcsútdobozon: tel.: 06-22/353-250 (Csak előjegyzéssel)

hétfő: 11.00–17.30

kedd: 7.00–8.00 – elsősegély

csütörtök: 7.00–10.00 – iskolafogászat

7.00–8.00 – elsősegély

péntek: 10.30–17.30

Felcsúton: tel.: 06-22/668-224

Időpontkérés szükséges, rendelési idő előtt egy órával és

rendelési idő alatt 16.00 óráig!

szerda: 10.30–17.30

Alcsútdobozai rendelő – prevenciósi rendelés:

hétfő, péntek: 9.30–11.00

Felcsúti rendelő:

szerda: 9.00–10.30 (Csak előjegyzéssel)

Falugazdász

Gyenes Péter: 06-70/490-6170

Közjegyző

2060 Bicske, Szent István út 35.

Dr. Poszavec Rita: 06-22/566-440

E-mail: iroda.bicske@kozjegyzo.hu

poszavec.rita@kozjegyzo.hu

Nyitvatartás:

hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 8.00–12.00, 13.00–15.30

péntek: 8.00–12.00

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta harminckét oldalon, 900 példányban. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző – **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata – **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu

Kéziratleadás: 30/126-0540; nagyeniko@felcsut.hu – **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu